

РЕШЕНИЕ

№ 3909

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2960** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от М. И. С., в качеството му на член на Съвета на директорите на [фирма], срещу Решение от 18. 01. 2021 г., постановено по НАХД №12057/2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 2-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-418/19.08.2020 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на касационния жалбоподател е наложено административно наказание глоба в размер на 7000 /седем хиляди/ лева на основание чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН във вр. с чл. 222, ал. 1 предложение второ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, за нарушение на чл. 114б, ал. 2 вр. с ал. 1 от ЗППЦК.

В касационната жалба са изложени съображения, че обжалваният съдебен акт е неправилен, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Изложени са твърдения, че в протеклото административно-наказателно производство са били допуснати следните процесуални нарушения: не е съставен протокол по чл.19 ал.6 от ЗКФН, от нарочно оправомощено длъжностно лице, такъв акт не е връчван на проверяваното лице, АУАН е изготвен

предварително в отсъствието на нарушителя. Въведени са и доводи за маловажност на деянието по см. на чл.28 ЗАНН, както и че деецът не е извършил виновно нарушението, за което е санкциониран. Поддържа се недоказаност на обстоятелството, че [фирма] е публично дружество, поради което не е налице елемент от състава на чл.114 б от ЗППЦК.

Ответникът КФН, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Представя и писмено становище. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП намира решението на СРС за правилно, а подадената касационна жалба за неоснователна.

Административен съд - София град, Х.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от съобщаването на обжалваното съдебно решение, поради което същата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че: [фирма] е публично дружество, вписано в регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа. Установено е, че на 19.02.2020г. е проведено извънредно общо събрание на дружеството, на което са били взети решения за избор на нови членове на съвета на директорите. М. И. С. е бил избран за член на Съвета на директорите на това дружество. От този момент- 19.02.2020г. е започнал да тече 7-дневен срок, в който новоизбраният член на съвета на директорите е бил длъжен да декларира пред КФН обстоятелствата по чл.114 б ал.1 от ЗППЦК. Този срок е изтекъл на 26.02.2020г., а декларацията е представена в КФН с писмо вх. № РГ-05-1187-16/08.05.2020г.

Имуществената отговорност на касатора е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл.114б ал.2 във вр. ал.1, пр. второ от ЗППЦК, като на основание чл.221 ал.1 т.4 от ЗППЦК му е наложена "глоба" в размер на 7 000.00 /седем хиляди/ лева. Съставен е АУАН № Р-06-380 от 19.05.2020г., въз основа на който било издадено процесното наказателно постановление.

Районният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН срокове и съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 57 от ЗАНН. Приел е също така, че ангажирането на административнонаказателната отговорност е законосъобразно и от материалноправна гледна точка, поради което е потвърдил издаденото наказателно постановление в цялост.

Обжалваното решение е правилно.

При постановяването на своя акт съдът не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, извършил е цялостна проверка на обжалвания акт. Събрал е допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. В мотивите на решението е направено подробно изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи.

Установява се от информацията в публичния регистър на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, достъпен на официалната интернет страница на КФН/ Регистри и справки/Регистър на публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа, че [фирма] е вписано в регистъра по чл.30 ал.1 т.3 ЗКФН, поради

което и на основание чл.110 ал.1 т.1 от ЗППЦК притежава статут на публично дружество и като такова е адресат на разпоредбите на ЗППЦК и подзаконовите актове по прилагането му. Поради това - неоснователни са доводите в касационната жалба, за липсата на доказателства за статута на дружеството като публично дружество,

В случая безспорно се касае до неизпълнение на задължение за представяне на регулирана информация- съдържащата се в декларацията по чл.114б ал.2 във вр. ал.1, пр. второ от ЗППЦК / в ред. преди изм. ДВ. бр.64/2020г. в сила от 21.08.2020г./, а именно: “членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество, неговият прокурист и лицата, които пряко или непряко притежават най-малко 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират, са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация:

1. за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол;
2. за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са;
3. (изм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица“.

Тези обстоятелства се декларират в 7-дневен срок от избирането на лицата, а за лица, които пряко или непряко притежават поне 25 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролират - в 7-дневен срок от придобиване на гласовете, съответно на контрола. Лицата по изречение първо са длъжни да актуализират декларацията в 7-дневен срок от настъпване на съответните обстоятелства.

Представянето на информацията със закъснение, не изключва състава на посоченото административно нарушение, поради което и приема, че касаторът е извършил на 27.02.2020г. деянието, за което е наказан. Изборът на членовете на Съвета на директорите е проведен на 19.02.2020г. от когото и започва да тече срокът за подаване на декларация от М. И. С., който е следвало да я направи това най-късно на 26.02.2020г.

Неоснователно е възражението, повдигнато в касационната жалба относно допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в несъставяне на констативен протокол по чл.19 ал.6 от ЗКФН. Производството се е развило по реда и правилата на ЗАНН, в чийто разпоредби няма разписано задължение на контролния орган, преди съставянето на АУАН да изготви констативен протокол, в който да обективира резултатите от извършената документална проверка. Разбира се, съдът не изключва като допустимо съставянето и на подобен констативен документ, но той не се явява задължителен етап от протичането на процедурата по ангажиране на административно-наказателната отговорност. Началото на административно-наказателното производство се поставя със съставянето на АУАН-чл.36 ал.1 от ЗАНН, поради което наличието, респ. отсъствието на предхождащи го констатации в очертаната насока, в настоящия случай е ирелевантно.

На следващо място по отношение на второто възражение- нарушение на чл.40 ал.1 от ЗАНН, а именно: АУАН е бил съставен предварително, а не в присъствието на нарушителя, следва да се отбележи следното: Действително в показанията си актосъставителят В. С. сочи, че текстът на АУАН № Р-06-380/19.05.2020г. е бил предварително „набран“ на компютър, но това не означава, че актът е съставен в

отсъствието на М. С.. Подготвеният текст е бил само един проект на АУАН, тъй като не е бил подписан нито от актосъставителя, нито от свидетелите. АУАН е бил оформен в присъствието на С., който се е явил лично, запознал се е със съдържанието му и е положил своя подпис. Едва след подписването на АУАН от актосъставителя, двамата свидетели и нарушителя, акта има характера на официален свидетелстващ документ.

При посоченият начина на изготвяне на АУАН касаторът по никакъв начин не е бил лишен от възможността да организира своята защита и да подаде възражения, както срещу съставения АУАН, така и впоследствие жалба срещу НП.

Съдът намира за неоснователно искането за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Правилно районният съд е приел, че посоченото нарушение е формално, поради което не следва да се прави преценка за наличието или липсата на настъпили вредни последици от извършеното деяние, което да има значение за цялостната преценка относно неговата обществена опасност. Касационната инстанция споделя изводите в обжалвания съдебен акт, че констатираното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност спрямо други нарушение от същия вид. От доказателствата по делото не се установи касационният жалбоподател да е подал декларация пред в изпълнение на законовото изискване на чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК. Следва да се отбележи още, в конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, осигуряващи изискванията към дейността на публичните дружества, които са предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга същността на обществените отношения, които се регулират от ЗППЦК и целта на закона – осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар, създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен капиталов пазар, както и поддържане на стабилността и на общественото доверие в капиталовия пазар. Поради това, законосъобразен е изводът на районния съд, че разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН е неприложима в конкретния случай.

Поради изложените съображения, районният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

С оглед на изхода на спора и своевременно направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН във вр. с чл. 143 АПК, в полза на КФН следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 /осемдесет/ лева, определено на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, Х.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18. 01. 2021 г., постановено по НАХД № 12057/2020 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 2-ри състав.

ОСЪЖДА М. И. С. да заплати на Комисията за финансов надзор направените по делото разноски в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.